

Hamborské novinky

občasník obce Brezovička

Editoriál

V jednom rozhlasovom rozhovore priblížil poslucháčom istý kňaz svoje spomienky na to, ako sa u nich doma prežívalo adventné obdobie počas jeho detských čias. Na príchod Vianoc sa chystala celá rodina. Rodičia pripravili deťom slamu, ktorú položili do izby k jasliam. Úlohou detí bolo za každý dobrý skutok položiť jedno steblo do jasličiek, a takto postupne vystlať miesto pre Ježiška. Kňaz s úsmevom spomínal, ako mu bolo zaťažko ísť dolu strmými schodmi do pivnice a priniesť zemiaky. Ale postupom dní si uvedomil, že aj toto je jeden z dobrých skutkov, hoci vyžaduje zvýšenú námahu. Koncom Adventu sa už deti doslova predbiehali v konaní dobrých skutkov, aby na Vianoce skončila všetka zostávajúca slama v jasličkách. Milé spomínanie, čo poviete? Aj toto vianočné vydanie bude o dobrých skutkoch. Napríklad cibrenie pamäte a rozvoj logického myslenia je tiež istým druhom dobrého skutku – služby pre náš mozog. V článku o jednom úspešnom riešiteľovi piškvoriek sa o tom len presvedčíme. Aj rozvoj futbalu v našej obci možno jasne označiť za veľmi prospešný skutok, ktorý prispieva k udržaniu zdravia a celkovej životnej vitality. V návratoch k Poháru Oblastného futbalového zväzu Prešov, kde naši futbalisti dosiahli vynikajúce umiestnenie, sa obzrieme za touto výnimočnou udalosťou. Napokon aj práca s deťmi v materskej škole patrí do mozaiky ušľachtilých skutkov, ktorými dozrievajú deti osobnostne, aj ľudsky. Na záver si teda spoločne zaželajme do nového roku čo najviac dobra, lebo ono dokáže zušľachtiť človeka. / red./

Z obce ...

Mesiac úcty k starším a posedenie pre jubilantov

V stredu 26. októbra sa stretli v sále kultúrneho domu v Brezovičke seniori, aby spoločne oslávili mesiac úcty k starším. Zároveň sa konalo aj posedenie pre jubilantov. Kultúrnym programom potešili prítomných deti z miestnej materskej školy pod vedením svojich učiteliek. Všetkým, ktorí sa podieľali akoukoľvek formou na tomto milom podujatí, patrí naša úprimná vďaka.

Blahoželáme týmto našim jubilantom k životným výročiam v roku 2015:

50r.: Ján Bača, Marta Figurová, Mária Huňadyová, Jozef Kovaľ, Mária Pribulová, Vincent Sakmár, Anton Vysočan

60r.: Margita Kaffanová, Terézia Sakmárová a Jarmila Šefčíková

70r.: Milan Polomský a Helena Vaľková

75r.: Mária Kovaľová a Bernardína Šefčíková

80r.: Irena Morongová a Jozef Kall

85r.: Andrej Ščavnický

Zároveň gratulujeme aj našim najstarším občanom, ktorí oslávili v tomto roku úctyhodný vek:

Anna Mašlejová - 97 rokov, Cecília Lörinčová - 94 rokov a Katarína Vaľušová - 93 rokov.

Pripájame aj blahoželanie manželom k ich nádherným výročiam spoločného života:

50 rokov spoločného života oslávili manželia Hricišinovci - Irena rod. Šefčíková a František Hricišin.

25 rokov spoločného života oslávili manželia Jurušovci - Ľudmila rod. Kmecová a Jozef Juruš.

Brezovičku navštívil známy biblista

Počas odpustovej slávnosti ku cti sv. Martina, ktorá sa konala v nedeľu 6. novembra, sme privítali v našej farnosti vzácnu návštevu – spišského generálneho vikára a známeho biblistu prof. Antona Tyrola.

Pôsobí na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Pred niekoľkými rokmi bol vymenovaný za člena prestížnej Európskej akadémie vied a umení (EAVU) a jeho pôsobiskom sa stala VII. pracovná skupina s názvom svetové náboženstvá – teologické vedy. Centrom jeho vedeckého záujmu je najmä biblická teológia. Viacero rokov viedol katolícke biblické dielo. V roku 2010 jeho projekt *Sväté písmo pre každého 2001-2010* ocenila Komisia KBS pre vedu, výskum a kultúru Cenou Fra Angelica.

V homílii počas slávnostnej svätej omše, ktorej bol hlavným celebrantom, pripomenul, že svätý Martin je veľmi populárnym svätcom, ktorému je zasvätených množstvo chrámov po celom svete. Neskôr priblížil niekoľko dôležitých aspektov z jeho života. Zdôraznil skutočnosť, že tento svätec nikdy neurobil kompromisy so svojim svedomím, ale že vždy mu išlo o to, aby konal v súlade s Božou vôľou. Prof. Tyrol sa zamerával aj na Martinov intenzívny duchovný život preniknutý vrúcnu modlitbou, Božím slovom a sviatosťami, ktorý je aj pre nás veľkým nasledovaniahodným vzorom. V neposlednom rade sa pristavil aj pri Martinových záslužných činoch, keď ako biskup často navštevoval veriacich a pričínal sa o to, aby vznikali stále nové farnosti aj na vidieku. Pri tejto príležitosti vyzdvihol jednu z dôležitých úloh každej farnosti – budovať navzájom pocit spolupatričnosti – ktorý ležal na srdci pred mnohými storočiami aj svätému Martinovi. Prof. Tyrol povzbudzoval k tomu aj prítomných na odpustovej slávnosti. Svätého Martina nazval mužom pokoja a milosrdenstva.

V závere svätej omše sa prof. Tyrolovi v mene všetkých veriacich poďakoval za povzbudivé slová náš duchovný otec Mgr. Miroslav Martoňák. Veríme, že odpustová slávnosť prinesie svoje duchovné ovocie v živote každého veriaceho, ktorý sa na nej s úprimnou nábožnosťou zúčastnil. / red. /

Sv. Mikuláš aj tento rok v Brezovičke

Aj tento rok zavítal medzi deti našej obce sv. Mikuláš. Udialo sa to v utorok 6. decembra. Deťom horeli očká nedočkavosťou a pri príchode sv. Mikuláša sa veľmi potešili. Tento svätec sa spája najmä s obdarovaním a tomuto obdarovaniu učí aj každého z nás. Veď každým darom, a to nielen v materiálnej podobe, rastie ľudskosť a láska v srdciach. Darom je napríklad aj úsmev, povzbudivé slovo či konkrétny skutok pomoci našim blíznym.

Dátové centrum miest a obcí

Naša obec sa úspešne zapojila do projektu **Dátové centrum miest a obcí** (DCOM). Výraznou výhodou pre občanov je dostupnosť elektronických služieb, ktoré samospráva poskytuje. V praxi to znamená, že agendu a komunikáciu s úradom je možné vybaviť kedykoľvek, bez potreby myslieť na úradné hodiny, a rovnako aj z ktoréhokoľvek miesta prostredníctvom internetu. Na portáli sú dostupné jednotlivé eSlužby rozdelené podľa rôznych kritérií. Pre využitie eSlužieb rozdelených podľa životných situácií navštívte: <https://www.dcom.sk/obyvatel> K dispozícii je 138 elektronických služieb poskytovaných samosprávou a pokrývajúcich väčšinu životných situácií, ktoré je možné využívať z pohodlia svojho domova.

Práce na miestnom ihrisku

Úspešne pokračovali až do jesene stavebné a dokončovacie práce na prístrešku a bufete na miestnom ihrisku. Došlo aj k osadeniu dverí a okien a k umiestneniu schodiska. Dvere boli vymenené na vstupe do šatní. Urobilo sa aj veľa iných potrebných prác. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli k ich bezproblémovému priebehu a zveľadili priestor futbalového areálu.

SMS systém obce BREZOVIČKA

Obec Brezovička ponúka občanom možnosť prijímať rôzne informácie podľa vlastného výberu bezplatne a priamo z obecného úradu formou SMS. Stačí vyplniť dotazník elektronicke, prípadne osobne na obecnom úrade. Info na www.brezovicka.sk/aktuality

„Na Silvestra frišno na Homulku“

Pozývame na Silvestra na tradičnú prechádzku očarujúcou zimnou prírodou s nezabudnuteľnými výhľadmi na majestátnu Tatry / v prípade jasného počasia / s cieľom výstupu na Homolke. Zároveň prosíme gazdinky a možno aj gazdov, aby prispeli svojimi „kuchnami, belišmi či roškami z makom, kakavu a orechami a inšími fajnotkami“ do spoločného stravovacieho silvestrovského zdroja, z ktorého budú môcť potom ochutnať aj ostatní účastníci výstupu – domáci i cezpoľní. Prispejete aj takouto chutnou formou k príjemnému a zábavnému prežitiu silvestrovského poludnia na Homolke. Svoje pochutiny môžete doniesť v krátkom predstihu aj na obecný úrad. Podujatie sa koná za každého počasia. Vďaka za spoluprácu.

Zľavové karty

Starosta obce ponúka občanom obce Brezovička zľavové karty „Platinum City Card“, ktoré je možné si zapožičať na Obecnom úrade v Brezovičke bezplatne na dobu maximálne 15 dní. Informácie, kde je možné využiť zľavové karty sú na stránke: www.platinumcitycard.com

Zo spoločenskej kroniky ...

Privítali sme v obci týchto nových občanov:

Katarína Šefčíková

Veronika Dudová

Blahoželáme rodičom týchto detí a prajeme im Božiu pomoc pri výchove ich ratolestí.

Rozlúčili sme sa s týmito našimi občanmi:

Margita Šimunová(1925) - 13.2.2016

Peter Val'ko(1953) - 31.3.2016

Monika Ščavnická(1934) - 21.5.2016

Helena Girašková(1935) - 24.9.2016

Nech im je Pán milosrdný, aby mohli uzrieť Jeho láskavú otcovskú tvár.

Vianočný rozhovor ... s Máriou Tomčufčíkovou

„Vianočné sviatky sú aj časom zachovávanía tradícií a zvykov predošlých generácií, čo je zároveň spomienkou na blízkych, ktorí už nie sú medzi nami.“

Milí čitatelia, v tomto milostiplnom čase vám prinášame vianočný rozhovor s pani učiteľkou Máriou Tomčufčíkovou, v ktorom okrem iného prezradí aj niečo z vlastných spomienok na Vianoce jej detských čias, a tiež porozpráva o tom, prečo si vybrala práve učiteľské povolanie. A ktorú predvianočnú hru majú deti v materskej škole veľmi rady? Viac už v nasledujúcich riadkoch.

Ako zvykne vyzerat' obdobie pred Vianocami v materskej škole, kde pôsobíte už viacero rokov ako učiteľka?

Predvianočné obdobie vnímame v materskej škole od začiatku Adventu. V tomto období oslavujeme aj sviatok sv. Mikuláša, ktorý nám každoročne zažína vianočný stromček. Vianočnú atmosféru si v triede vytvárame rozprávaním o Advente, o očakávaní narodenia malého Ježiška. Snažíme sa všetci „stíšiť“, navzájom si pomáhať, vypočuť si jeden druhého, aj keď k tomu všetkému vedíme deti nielen v tomto čase, ale aj počas celého roka. Atmosféru si dotvárame vianočnou výzdobou, ktorá je výsledkom šikovných ručičiek našich detí. Pritom počúvame vianočné piesne a koledy, deti prezrádzajú vianočné tajomstvá, ktoré by chceli nájsť pod stromčekom. A samozrejme, aj tí naši najmenší prinášajú do škôlky vianočnú atmosféru zo svojho teplého domova. Spomínajú na predošlé Vianoce, rozprávajú o zážitkoch a pocitoch a tešia sa na tie najbližšie sviatky. Deti veľmi vnímajú, že Vianoce sú časom, keď je celá rodinka spolu a ockovia konečne nie sú ďaleko v práci ale doma.

Spomínali ste pred chvíľou, ako si vytvárate v triede vianočnú atmosféru. Aké predvianočné činnosti alebo hry majú u detí najväčší ohlas?

Myslím, že téma Vianoc motivuje deti k všetkým činnostiam. S obľubou vytvárajú rôzne papierové ozdoby a reťaze, ktorými si zdobíme triedu a šatňu. Veľkú radosť im prináša ozdobovanie vianočného stromčeka. Veľmi sa tešia z hry „Na pekárov a cukrárov“, kedy priamo pomáhajú pri príprave medového cesta, z ktorého si vykrajujú medovníčky s vianočným motívom. Teta kuchárka nám ich upečie a deti si veľmi cenia to, že takto ako dospelí pomáhajú pri predvianočnom pečení.

Ale každoročne s deťmi nacvičujete aj vianočnú besiedku.

V deň vianočnej besiedky sa stala dlhoročnou tradíciou „štedrá večera“ v čase obeda s jedlami, aké sa pripravujú aj doma. Takto zasadneme k stolu ako veľká rodina a po modlitbe ochutnávame vianočné jedlá. Návrik básničiek, piesní, scénok, hudobno-pohybových hier a kolied ešte viac umocňuje vytváranie predvianočnej atmosféry. Deti to veľmi intenzívne a emocionálne prežívajú, dostávajú sa do rôznych rolí - anjelov, zvieratiek a snehuliakov, nevedia sa dočkať tej chvíle, keď príde podvečer očakávanej vianočnej besiedky a budú tam s nimi mamky, ockovia a súrodenci. Besiedka je vždy milá a krásna, ale najkrajší a najmotívnejší je záver besiedky, keď iba pri svetielku v jasličkách a pri svetielkach vianočného stromčeka každé dieťa počas znejúcej vianočnej koledy prináša na stôl to svoje svetielko - plamienok malej sviečky. Vtedy im určite búši srdiečko najviac. A nielen deťom, ale aj ich rodičom a učiteľkám.

Najobľúbenejšia vianočná koleda detí v materskej škole?

Najobľúbenejšou koledou našich detí je ľudová koleda od Kandráčovcov „A tam v jednej dolíne“.

Je u detí aj po tých rokoch, čo učíte, stále prítomné veľké očakávanie a netrpezlivosť s príchodom blížiacich sa sviatkov alebo sa to nejako mení pod vplyvom silného mediálneho pretlaku Vianoc už od októbra?

Myslím, že to veľké očakávanie prichádza naozaj až v období Adventu. Deti vnímajú síce tieto rušivé reklamy, ale u nich nie sú spojené s nejakým hlbokým prežívaním.

Spomínate si na nejakú nezabudnuteľnú vianočnú besiedku?

Všetky besiedky boli pre mňa obohacujúce a nezabudnuteľné. Hlboko ma zasiahli tie, v ktorých sa objavili detské slzičky. A v pamäti sú, samozrejme, aj besiedky, ktoré som prežívala so svojimi vlastnými deťmi, aj keď som si to neužívala ako iní rodičia, keďže som tam bola naraz ako mamka aj ako učiteľka. V súvislosti s besiedkami si spomínam aj na milé trapasy, keď mi na vystúpení nenapadol text nejakej básničky a deťúrence to vždy zachránili.

Je náročné každý rok vymýšľať nové spôsoby ako spracovať vianočnú tematiku pri príprave kultúrneho programu?

Je náročné zostaviť zaujímavý program. Treba venovať veľa času hľadaniu, vymýšľaniu, pretváraniu obsahu, ktorý sa bude páčiť nielen hosťom, ale hlavne musí zaujať deti. V posledných rokoch využívame v programoch a besiedkach okrem básničiek a piesní viac tančekov, ľudových riekaniek a hudobno-pohybových hier, ktoré sú deťom najbližšie práve tým, že sú spojené s pohybom, a to naši najmenší majú najradšej.

S akými nádhernými prejavmi vďačnosti u detí sa stretávate vo svojej práci?

Najkrajšími prejavmi vďačnosti sú detský úsmev a radosť, ktoré vedia deti prejavovať, keď sú spokojné a keď sa im darí. Je veľmi príjemné, keď sa ku mne pritulí.

Prečo ste sa rozhodli práve pre učiteľstvo v materskej škole?

Nikdy som nerozmýšľala nad iným povoláním. Možno ma ovplyvnili moje spomienky zo škôlky. Je to práca veľmi zaujímavá, ktorá každý deň vďaka deťom prináša nové zážitky a skúsenosti.

Tablety, televízory či mobily sa stávajú v mnohých rodinách jediným prostriedkom „výchovy“. Na dedinách to možno nie je ešte taký vypuklý problém.

Dobu, v ktorej žijeme, výrazne zasiahla technika, to nezmeníme. Nemôžeme to vnímať len ako niečo „zlé“, ale aj tu musia existovať určité hranice. Je na

rodičoch, teda myslím aj na seba, do akej miery sme schopní ovplyvniť „zdravé“ využívanie technických vymožeností.

Ktoré zaujímavé aktivity a podujatia ste v uplynulom roku pripravili pre deti v materskej škole?

Pre deti sme pripravili brannú vychádzku, púšťanie šarkanov, posedenie s Mikulášom, pozorovanie stôp v snehu, sánkovačku, súťaž o najkrajšieho snehuliaka, jarný športový viacboj, športový deň detí, svätajóansku opekačku a školský výlet. Najviac sa deťom páčilo púšťanie šarkanov, sánkovačka, stavenie snehuliakov a svätajóanska opekačka.

Vaše spomienky na Vianoce vášho detstva?

Na Vianoce som sa vždy ako dieťa veľmi tešila. Nezabudnuteľné bolo každoročné ozdobovanie stromčeka, spoločná štedrá večera a rozbaľovanie darčiekov. Dodnes spomínam na to, ako sme trávil spoločné chvíle doma hrami s rodičmi a pozerali sme spolu vianočné rozprávky.

Čo vás vie zakaždým znova potešiť, keď prichádzajú Vianoce do vašej rodiny - k vašim deťom?

Tieto sviatky sú o tom, že budeme celá rodina niekoľko dní spolu bez pracovných povinností, s množstvom rozprávok. Vianoce prinášajú deťom chvíle prirodzenej a spontánnej radosti z darčiekov od Ježiška. Vianočné sviatky sú časom zachovávaní tradícií a zvykov predošlých generácií, čo je zároveň spomienkou na blízkych, ktorí už nie sú medzi nami.

A vaše novoročné želanie pre všetky deti a ich rodičov nielen z Brezovičky či z Vysokej?

Všetkým želim, aby ste boli zdraví, aby ste sa počas roka častejšie stretli celá rodina pri stole. Deťom prajem, aby počúvali svojich rodičov, a rodičom, aby si našli viac času pre svoje deti.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme vám veľa osobných i pracovných úspechov.

Téma ... seniari spomínajú na prípravu vianočných oblátok

Maľi zme taku bapku, co maľi už ošemdžešad roki. Ocedz buľi koscelňikom dluhe roki. Maľi zme take železo, co še na ňim pekľi oplatki. F pecu še perše natopilo. Pomascilo še železo na oplatki, aľe ňe z olejom abo z mascu, aľe z voskom zo švički, co bula omotana v ľanovim platňe. A ľepši ked bula žolta švička. Buli dvojake švički, aľe žolta bula akuratňejša. Zos švičku z voskom še tedi pomascilo toto železo prez rentku. Ono to bulo ceple, žebi še nenaľepilo vosku. No a bulo cesto ľem na vodze a hlatkej muke. Toto še používalo pri pečeňu hostijoch. A tak še ľalo na tu furmu. Bľacha mala taku dziru a na totim ohňu še obracalo. Hmota na oplatki še volala žufka. A ket še pekľi vianočne oplatki, ta še pridavalo do cesta i mľika a cukru.

U nas še dakedi pekľi ňelen vianočne oplatki, aľe i hostije do koscela. Jag dzeci zme še furt cešili na pečeňe vianočnich oplatkoch a na okrajki, co še opstrihovali z oplatkoch, a buli take fajne. A jag vipatralo železo na oplatki? Tota železna furma na oplatki še otvirala jak kľište. Spodek bul hlatki a na verchu bul kriš, hostija i kaľich.

A to še už počinalo s pečeňim vianočnich oplatkoch od začatku Agventu, no dakedi še stalo, že ešči kratko pred viľiju trebalo upisdz oplatki, ked dakto popital. A jag dzeci zme oplatki roznošili po dzedziňe a už zme še teho ňeznali dočkac. Doma nam nabalili po dzešec. To zme še i predbehovali f tim, kto jich rozňeše najvecej. Ňeraz še pritrafilo, že zme z oplatkami i pospadali na šľiskacej drahe. A prišla som domu a hvarela: „Bapko, šicke oplatki še mi polamali. Som spadla a šicke oplatki še mi pokušili.“ A ked zme priňešli oplatki dagdzi do domu, ta už nam dali dajaku korunu abo pohar mjadu.

/ mk, podľa spomienok spracovala red. /

„Ježiš prichádza, prijmime ho! Tak ako v Izraeli hľadá aj u nás vieru, aby ju vo všetkých, ktorí sa mu otvoria, posilnil. Chce posilniť aj tvoju vieru.“
(Mons. Stanislav Stolárik)

Téma ... ako piškvorková záľuba prerástla do úspechov

Aj počas vianočných voľných chvíľ možno cibriť logické myslenie napríklad hraním piškvoriek. Pozná ich takmer každý. Je to zábavná, ale aj veľmi prospešná hra, ktorá si získava stále viac záujmu v spoločnosti. Venuje sa jej aj Adrián Nemergut.

Piškvorková záľuba ho s jeho spolužiakmi doviedla až do Grandfinále v Brne. Ide o medzinárodnú súťaž, ktorú spoluorganizuje Masarykova univerzita v Brne. Jej cieľom je podporiť u študentov logické myslenie formou piškvoriek a snažiť sa o jeho rozvoj vo vzájomnej konfrontácii na medzinárodnom fóre. Lipianski gymnazisti, ktorí tvorili družstvo s názvom A-team, dôstojne obstáli v silnej konkurencii

Adrián sa začal serióznejšie venovať piškvorkám minulý rok, keď sa so spolužiakmi prebojoval na krajský turnaj do Košíc. „Odvtedy sa im venujeme s väčšou precíznosťou,“ dodal. Piškvorky vedel hrať už od detstva a väčšinou ich hrával s kamarátom, ktorý je súčasťou terajšieho súťažného tímu. A čím ho najviac zaujali? „Piškvorky ma zaujali najmä tým, že je to logická hra, ktorou si človek dokáže zlepšiť logické myslenie. A to predsa nie je nikdy na škodu.“

Adrián vedie družstvo z Gymnázia v Lipanoch ako kapitán na rôznych turnajoch a bol súčasťou výrazných úspechov. Na turnaje sa však treba veľmi poctivo pripravovať, ako sám poznamenáva: „Príprava na turnaj pozostávala z toho, že sme počas prestávok alebo voľnejších hodín hrávali piškvorky a postupne sa zlepšovali, no stále je ešte čo doháňať, aby sme boli lepší.“ Jeho hlavnou kapitánskou úlohou je neprehrať ani jeden zápas, a okrem toho má na starosti koordináciu s organizátormi a losovanie tímov do skupín. „Očakáva sa odo mňa, že podržím svojich spoluhráčov a zvládnem momenty, keď sa takpovediac „láme chlieb“ najmä pri nerozhodnom stave,“ vysvetlil.

Rád si spomína na semifinále a finále turnaja v Košiciach, kde si vybojovali postup do medzinárodného kola v Brne. V rozhodujúcich fázach vtedy prispel k celkovému víťazstvu. A ako vyzerá taký piškvorkový turnaj? „Tím sa skladá z piatich členov, ktorí hrajú v každom kole po dva zápasy. Čím viac tímov na turnaji, tým viac kôl a čím viac kôl, tým viac zápasov. Princípom hry je vytvoriť rad piatich rovnakých symbolov (X/O) - buď horizontálne, vertikálne, alebo diagonálne,“ objasňuje podobu turnaja i samotnú podstatu hry a zároveň pokračuje: „Zápas sa nezačína tak, že si vyberiem symbol (X/O) a urobím prvý ťah, a potom súper zoberie zostávajúci symbol a pokračuje rovnako. Tak sa to nehrá! Je totiž dokázané, že pri tomto spôsobe hry má začínajúci hráč značnú výhodu, a ak neurobí chybu, vyhrá. Preto sa vymyslelo

pravidlo SWAP. V praxi to znamená, že hra sa začína tým, že sa súper dohodnú, kto bude v prvom zápase robiť SWAP. V druhom zápase uplatňuje pravidlo SWAP ten druhý. Ak idem prvý ja, tak nakreslím tri symboly (dva rovnaké a jeden odlišný). Môžem ich nakresliť hocikde a nemusia byť pri sebe. Potom je na ťahu druhý hráč, ktorý si vyberie jeden zo symbolov a pokračuje v hre. V prvom kole každý člen tímu hrá po dva zápasy. Keďže je nás päť členov a každý hrá po dva zápasy, maximálny počet bodov je 20 (výhra - 2 body, remíza - 1 a prehra - 0). Cieľom je získať nadpolovičnú väčšinu - teda 11 bodov.“

Aj na piškvorkových turnajoch sa dá zažiť kopec zábavy. Adrián vyberá jednu z vtipných situácií, ktorá sa odohrala počas jedného zo zápasov: „Najvtipnejšie chvíle sa dostavili v Poprade na oblastnom turnaji počas štvrtfinále. Okrem nášho tímu s nami bol ešte jeden tím z Gymnázia v Lipanoch, ktorý má názov Gymagine. Ak by toto družstvo vyhralo ešte jeden zápas, tak by s určitosťou postúpilo s nami aj do krajského kola do Košíc. My sme svoj zápas vo štvrtfinále suverénne vyhrali 18:2 a išli sme podporiť našich spolužiakov. Keď sme k nim prišli, prehrávali 10:6 a jeden člen tímu hral ešte len prvý zápas. O postupe už bolo viac-menej rozhodnuté, pretože ďalším ťahom súpera by zápas prehral. Nemohol tomu už nijako zabrániť, ale aj napriek tomu sa rozhodol, že bude zdržiavať, aby ubehol časový limit dvadsiatich minút. Bolo už jedno, či by prehral, alebo remizoval, pretože k postupu stačil súperiacemu tímu len jeden bod. On však nechcel „prísť o hrdosť“ - nechcel prehrať s dievčaťom, a preto zdržiaval ďalších štrnásť minút do konca zápasu (po dvadsiatich minútach nastáva v piškvorkách remíza).“

Adriánovi aj ostatným členom piškvorkového tímu prajeme veľa úspešných zápasov. / sprac. red. /

Téma ... návraty k Poháru ObFZ Prešov očami futbalistu

Úspech našich futbalistov v Pohári ObFZ Prešov ešte stále doznieva.

Aký bol postupový kľúč do súťaže o Pohár Oblastného futbalového zväzu Prešov? Do pohára sa dostalo prvých 8 tímov zo 6. ligy, prvé 4 tímy zo 7. ligy a prví dvaja z 8A a 8B ligy Oblastného futbalového zväzu Prešov.

S akými ambíciami vstupoval náš klub do pohárovej súťaže? Nevedeli sme, čo nás čaká. Zo začiatku sme boli trochu skeptickí, lebo sme nevedeli, ako to vyriešime cez leto, keďže viacerí hráči si už naplánovali dovolenky. Každopádne sme to brali ako výzvu - porovnať svoje sily s mužstvami z vyšších súťaží.

Pohárová súťaž je špecifická aj v tom, že sa tam stretávajú futbalové družstvá z viacerých líg, a teda tu si môžu naostro otestovať svoje kvality oproti ostatným, možno futbalovo kvalitnejším súperom. Čo vám ako hráčom dala účasť v pohárovej súťaži? Áno, bola to skvelá príležitosť a previerka našich síl a v podstate sme to vnímali aj ako letnú prípravu na ďalšiu sezónu. Avšak bolo to odlišné ako zápasy v lige. Väčšie nasadenie, lepší futbal. To nakoniec potvrdzovala aj účasť fanúšikov na pohárových zápasoch, ktorá bola oveľa vyššia ako počas ostatných zápasov.

Ktorý zápas z pohárovej súťaže bol z vášho pohľadu najnáročnejší? Každý bol v niečom ťažký a špecifický, ale keby som mal vybrať jeden, tak poviem, že finálový, pretože sme ho nezládli a nehrali v ňom tak ako počas ostatných pohárových zápasov.

A kedy ste si začali napevno uvedomovať, že máte aj na to finále? Neviem, išli sme od zápasu k zápasu, no ja som veril po semifinálovom žrebe, že by to mohlo vyjsť. Pred ním som si želal práve Nemcovce, ktoré sme nakoniec aj dostali. Veril som, že ich zdoľáme, pretože sme hrali doma, kde sme počas posledných dvoch rokov prehrali len dva zápasy.

Hralo sa systémom, že každý vyhratý zápas je vstupenkou do ďalšieho kola. Teda postupové šance narastali iba s vyhratým zápasom. Nezväzovalo vám to trochu nohy, keď ste vedeli, že šancu na reparát nebudete mať? Myslím, že nie. Ani naši súper i nemali šancu na reparát. Každý si uvedomoval od začiatku pohára, že buď hráme posledných 90 minút sezóny, alebo pokračujeme ďalej. O motiváciu bolo postarané, keďže sme chceli odčiniť minulé sezónu, ktorá nám nevyšla.

Prispela vaša účasť v pohárovej súťaži možno ešte k väčšiemu stmeleniu kolektívu hráčov, trénera i ostatných, čo sa venujú v obci futbalu? Dalo by sa povedať, že áno, aj keď kolektív stmelený už bol a nálada v šatni aj na ihrisku medzi hráčmi je dobrá. A to je dôležité, ak chcete vyhrávať.

Kde by sa mohol hmatateľne odraziť váš úspech, najmä čo sa týka podpory mládeže vo futbale či v samotnom futbalovom klube v obci? Myslím si, že tento úspech bude mať určitý vplyv na ďalší futbalový vývoj v našej obci, avšak pohár je už minulosťou a pred nami je druhá polovica sezóny, pred ktorou bude A- tím zimovať na tom najlepšom možnom mieste, čiže na prvom.

Finálový zápas sa hral v Kamenici proti Rožkovanom. Ako si spomínate na chvíle tesne pred výkopom, počas samotného zápasu a krátko po ňom?

Celý týždeň pred finále som na nič iné nemyslel len na ten zápas. Bola tam trošku aj nervozita, ale v momente, keď rozhodca prvýkrát fúkol do pišťalky, tak to prebiehalo ako každý klasický zápas. Zasa po poslednom hvizde nastalo sklamanie. Všetci sme boli sklamaní, uvedomujúc si, že sme boli blízko k triumfu a mohli sme ho získať, pretože sme na to mali.

S odstupom času si možno ešte viac uvedomujete, že druhé miesto je úžasné a byť druhý je skutočne skvelé. Takže, možno v nasledujúcom ročníku bude aj pohárové repete a možno aj triumf, čo poviete? Áno, sklamanie rýchlo zmizlo a s odstupom času to vnímame v našej premiérovej účasti za úspech. Bolo by to skvelé, keby sa nám to podarilo zopakovať alebo aj zvíťaziť, ale nepredbiehal by som udalosti, lebo cesta tam je dlhá a cieľ veľmi ďaleko.

Nastavil váš úspech možno aj zrkadlo súčasnému stavu nášho obecného futbalu a ukázal, čo by sa mohlo prípadne zlepšiť? To neviem posúdiť, no môžem povedať, že nastalo určité zlepšenie. Ale nie sme profesionáli a stále je aj bude na čom pracovať.

Čo by ste zaželeli do nového roku nášmu obecnému futbalu a všetkým, čo sa mu aktívne venujú? Samozrejme, čo najviac úspechov. Hráčom minimum zranení a fanúšikom čo najviac radosti z hry a výhier.

Dvanástym hráčom nielen počas finále pohára, ale aj počas ligových zápasov boli aj naši diváci a fanúšikovia. Cítili ste ich podporu a boli pre vás veľkou motiváciou? Áno, účasť na našich zápasoch, ako som už spomenul, bola citeľne vyššia, čo nás viac motivovalo a hlavne potešilo.

A ktoré pohárové góly z kopačiek našich futbalistov považujete za najkrajšie a ktoré zasa za najdôležitejšie v priebehu celej súťaže? Najkrajší bol asi posledný gól proti Uzovskému Šalgovu, keď lopta od brankára prešla cez dvoch hráčov na jeden dotyk a za niekoľko sekúnd skončila až v sieti súpera. Za najdôležitejší považujem zase gól na 2:1 v nadstavenom čase do siete Šarišských Draviec. **Za odpovede ďakujeme Samuelovi Nemergutovi a prajeme všetko dobré.**

Vtipnejší vyhráva ...

Ministerstvo vnútra oznamuje: „Kriminalita výrazne poklesla. Podľa dostupných informácií sa v máji nevyskytol ani jeden prípad krádeže vianočného stromčeka!“

Chvil'ka poézie počas Vianoc ...

Kňaz Ján Švec Slavkovian, rodák z Nižného Slavkova, patrí k spisovateľom duchovnej poézie i prózy. V tomto roku uplynulo 105 rokov od jeho narodenia a 40 rokov od jeho úmrtia. V básni *Noc dohviezdna* predkladá obraz príchodu Ježiša v chudobe, a predsa s bohatstvom požehnanja, pokoja a lásky, ktoré v betlehemskej diel'ni prináša svetu Boh. V závere básnik vysielala k Božiemu Pachoľat'u úprimnú prosbu, mysliať na celé ľudstvo.

Noc dohviezdna

Ty, mystérium vianočné,
čo vraciaš sa a žiješ v nás a s nami,
aké je vskutku náročné
plemeno ľudské pod hviezdami!

Nerado jasle v maštali,
chudobu v jasliach posvätenú.
Aké vždy trpké chvíle nastali,
keď spasitelia prinášajú zmenu.

Svätá noc žiari do sveta,
Ježiško dáva svoje požehnanie.
To je tá z neba odvetta,
že pokoj s láskou z tejto noci vanie.

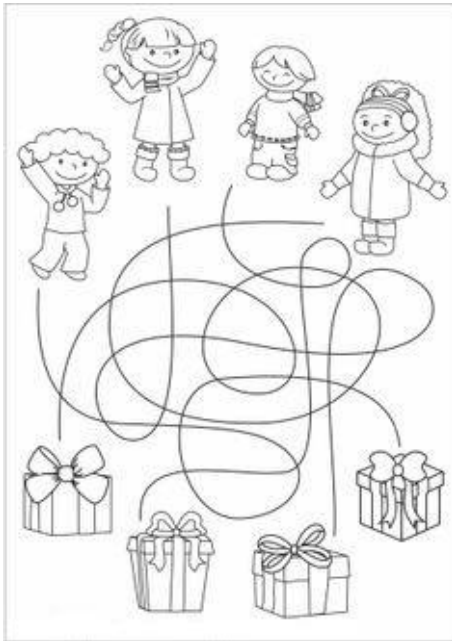
Ty drahé Božie Pachoľa,
čoś dalo svetu časomieru,
boľavé ľudstvo zas Ťa zavolá,
daruj mu znova betlehenskú vieru!

Detský kútik ... najšťastnejšia vianočná hviezdička

V predajni vianočných ozdôb vládne konečne ticho. Predvianočný zhon naisto odznieva. Poslední zákazníci odišli asi pred hodinou. Aj vedúca predajne sa teší na chvíľu, keď konečne zamkne a odíde k svojim najbližším. Takmer všetky vianočné ozdoby sú už rozpredané, až na jednu, a tak má vedúca dôvod na spokojnosť. Len jedna jediná ozdoba zostáva na polici a smutne hľadá do výkladu, či sa nenájde aspoň jeden zatúlaný zákazník, ktorý by si ju kúpil na svoj vianočný stromček. „Všetky kamarátky hviezdičky sú už na svojom vysnívanom mieste a okrášľujú vianočný

stromček. Iba ja som taká opustená a nikým nechcená,“ povzdychne si a znova prenecháva svoj neveselý pohľad svetu za oknom výkladu. Pozoruje náhliacich sa ľudí, ktorí na poslednú chvíľu zháňajú to, čo im ešte chýba. „Keby aspoň jeden z nich vošiel do tejto predajne,“ vyslovuje zbožné želanie. Vtom sa dvere roztvoria a do obchodu vstupuje pán v stredných rokoch. Okolo krku má nejaký zvláštny golierik, aký hviezdička ešte nikdy nevidela. Predavačka je prekvapená, že ktosi ešte vchádza do jej predajne. Pán sa pozdravil a pohľadom začal pátrať po prázdnych policiach. „Prosím vás, nemáte aspoň jednu vianočnú hviezdu? Nám sa v kostole pri ozdobovaní stromčeka hviezda rozbila,“ predložil svoju prosbu predavačke, dúfajúc, že tu nájde, čo hľadá. „Máte šťastie. Ešte jedna nám zostala. Nech sa páči!“ položila hviezdu na pult a zákazníkovi sa rozžiarili v tej chvíli oči. Hviezdička nakoniec predsa len neostala samučičká sama. Okrášlila veľký vianočný stromček v kostole na námestí. Každý deň prichádzalo do kostola množstvo ľudí, aby spolu oslávili narodenie Ježiška koledami, svätými omšami i modlitbami. A hviezdička bola pri tom. „To sú tie najkrajšie a najšťastnejšie Vianoce,“ s radosťou si denne opakovala. „Som tak blízko pri veľkom vianočnom zázraku!“ / kp /

Pre chvíle oddychu ...

Milé deti, pomôžte nájsť cestu štyrom kamarátom k ich vianočným darčekom. Aj keď Vianoce nie sú len o darčekom, predsa len nimi vyjadrujeme, že nám na tom druhom človeku záleží. Prajeme všetkým príjemné, pokojné a požehnané prežitie vianočných sviatkov a veľa Božieho požehnanie v novom roku.

A ešte jedna hádanka na záver.

„Letia, letia hviezdy biele, ako z čipiek tkané celé. Plno ich je na stráni. Chytiš – voda na dlani.“ Čo je to?

Pomôcka: dúfame, že nám skrášlia vianočné sviatky.